

روحیه همزیستی و نوعدوستی را بالا ببریم / مشارکت در کار خیر به خودسازی می انجامد

یک عضو هیئت علمی جامعه المصطفی(ص) العالمية با بیان اینکه با کارهایمان نباید باعث آزار دیگران شود بلکه باید روحیه تعاون را در جامعه خودمان تقویت کنیم گفت: خوشی و رضایت همنوعانمان را خوشی و رضایت خود حساب کنیم.

یک عضو هیئت علمی جامعه المصطفی(ص) العالمية با بیان اینکه با کارهایمان نباید باعث آزار دیگران شود بلکه باید روحیه تعاون را در جامعه خودمان تقویت کنیم گفت: خوشی و رضایت همنوعانمان را خوشی و رضایت خود حساب کنیم.

آیت الله محسن غرویوان، عضو هیئت علمی جامعه المصطفی(ص) العالمية در مورد جایگاه تعاون و همکاری در آموزه های دینی به خبرنگار مهر گفت: بر اساس آیه قرآن کریم *وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ* خداوند می فرماید در کارهای خیر با یکدیگر تعاون و معاونت و همکاری کنید ولی در کارهای ناپسند همکاری و معاونت نداشته باشید.

وی افزود: از این آیه قرآن این آموزه را دریافت می کنیم که در کارهای خیر به معنای عام آن باید مشارکت کنیم و خود این معاونت در کار خیر خودمان را می سازد. یعنی اگر این روحیه در خودمان داشته باشیم که در کارهای خیر علمی، فرهنگی، بهداشتی، تربیتی، سیاسی، اجتماعی حضور پیدا کنیم. این مسئله باعث خودسازی خود ما هم می شود.

عضو هیئت علمی جامعه المصطفی(ص) العالمية تصریح کرد: برای اینکه دل ما راضی می شود به یک کار خیر و در نهج البلاغه داریم که کسی که قلباً راضی به یک کاری باشد مثل کسی است که در آن کار وارد شده و آن کار را انجام می دهد. بنابراین این رضایت و مشارکت در کارهای خیر باعث تطهیر نفس و باطن خود ما هم خواهد شد.

این محقق و پژوهشگر مسائل دینی و فرهنگی در مورد اینکه وضعیت روحیه تعاون و همکاری در جامعه ما چگونه است اگر پائین است دلایلش چیست هم عنوان کرد: نسبتاً در جامعه ما بر اساس دینمندی و آموزه های دینی معاونت و همکاری خوبی وجود دارد، ولی باید این همکاری ها هدایت بشود. بالاخره مردم در مراسم مذهبی در عاشوراها و تاسوعاها و در ایام مذهبی دیگر معاونت و همکاری می کنند. خرج می دهند در ساخت مساجد، هیئات، برگزاری مراسم مذهبی کمک و پول خرج می کنند. به مستمندان و فقیران اطعام می دهند اینها همه مصداق های معاونت و همکاری است ولی باید یک مقداری علما، روحانیون و فرهیختگان، این معاونت و همکاری را توسعه بدهند یعنی در امور دیگر مثل آزاد کردن زندانیان بی گناه، یا قرض مقروضین یا ساختن پارک و بیمارستان و مراکز تفریحی برای جوانان هم کمک کنند. روحیه معاونت و همکاری در جامعه وجود دارد، ولی احتیاج به جهت دهی دارد.

عضو هیئت علمی جامعه المصطفی(ص) العالمية درباره اینکه چگونه می شود تعاون و همکاری را در سطوح مختلف اجتماعی نهادینه کرد هم گفت: بعضی از ملت ها مثل مردم ژاپن بر اساس آموزه های دینی و بودایی خودشان برای همنوعانشان ارزش بسیاری قائل هستند. این مسئله در جامعه ما کم رنگ است. باید برای مردم دیگر از قبیل همسایه امان، همکاران افرادی که در کنار ما زندگی می کنند احترام قائل شویم و خوشی و رضایت آنها را خوشی و رضایت خودمان حساب کنیم.

این محقق و پژوهشگر مسائل دینی و فرهنگی یادآور شد: در سفری که به ژاپن داشتم و در فیلمی که در این خصوص دیدیم یک جوان ژاپنی می گوید وقتی اشغال بر روی چمن می ریزم به خودم می گویم فرد دیگری که اینجا بیاید از دیدن اشغالهای من ناراحت می شود و این کار من باعث ناراحتی او می شود بنابراین وظیفه من است که قبل از آمدن مأمور نظافت پارک اشغالهایم را در سطل زباله بیندازم و منتظر نظافت آن مأمور نمی شوم.

وی افزود: این فرد در درون خودش احساس می کند که با انجام این کار(آشغال ریختن) نباید باعث آزار دیگران شود. این روحیه را باید در جامعه خودمان تقویت کنیم. کاری نکنیم که باعث آزار همنوعانمان بشویم. اگر به طور دائم بر روی این روحیه کار کنیم و در رسانه هایمان تقویت و تبیین کنیم این روحیه همزیستی و نوعدوستی در کنار هم بالا می رود و از این لحاظ پیشرفته خواهیم شد.